

LITERATURA

- BOGATAJ, Janez 1992: *Sto srečanj z dediščino na Slovenskem*. Ljubljana: Prešernova družba.
- DELAK Koželj, Zvezda 2005: Etnologija in kulturna dediščina: definicije, vloge, pomeni. V: Hudales, Jože [ur.] in Nataša Visočnik [ur.] 2005: *Dediščina v rokah stroke*, 11–22. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.
- FAKIN, Jasna 2004: Kraška arhitekturna dediščina med tradicijo in postmodernizmom. *Izvestje Raziskovalne postaje ZRC SAZU v Novi Gorici* 1, 24–29.
- HUDALES, Jože [ur.] in Nataša VISOČNIK [ur.] 2005: *Dediščina v očeh znanosti*. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.
- JEZERNIK, Božidar 2005: Preteklost in dediščina. V: Hudales, Jože [ur.] in Nataša Visočnik [ur.] 2005: *Dediščina v očeh znanosti*, 11–24. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.
- KUHAR, Boris 1972: *Odmirajoči svet vasi*. Ljubljana: Prešernova družba.
- LOWENTHAL, David 1985: *The Past Is a Foreign Country*. Cambridge: Cambridge University Press.
- PRIMOŽIČ, Tadeja 2005: Dediščina in turizem na Slovenskem. V: Hudales, Jože [ur.] in Nataša Visočnik [ur.] 2005: *Dediščina v rokah stroke*, 51–68. Ljubljana: Filozofska fakulteta, Oddelek za etnologijo in kulturno antropologijo.
- SIMIKIČ, Alenka 1983: Pomen Orlovih ekip za muzejski dokumentacijski fond. V: Bogataj, Janez [ur.] in Marko Terseglav [ur.]: *Zbornik 1. kongresa jugoslovanskih etnologov in folkloristov, Rogasška Slatina 5. – 9. 10. 1983*, 466–475. Ljubljana: Slovensko etnološko društvo.
- ŠARF, Fanči 1963–1964: Vrste ognjišč in njih današnje stanje. *Slovenski etnograf* 16–17: 359–378.
- VIRI**
- BOŽIČ, Gašper, Ulica Gradnikove brigade 4, 5000 Nova Gorica. Pogovor 22. 7. 2004 in 20. 11. 2006.
- Pogovor z lastnikom turistične kmetije v Trenti, 24. 10. 2007 in 16. 11. 2007.
- OGNJIŠČE 1995/4
- Fototeka Inštituta za slovensko narodopisje ZRC SAZU, RP Nova Gorica.
- Terenski zapiski *Ljudsko stavbarstvo in notranja oprema* Fanči Šarf v okviru 15. Orlove terenske ekipe na Vipavskem (avgust 1958), tek. št. 5 in 6, dokumentacija Slovenskega etnografskega muzeja.

Danila Zuljan Kumar

NEKAJ BESED O ARGUMENTACIJI V NAREČNEM POGOVORU**Argumentacija**

Argumentacija nam pomeni način prepričevanja.¹ Van Eemeren in Grootendorst jo označujeta kot »racionalno, jezikovno in družbeno dejavnost, katere namen je narediti kako stališče za poslušalca bolj ali manj sprejemljivo oziroma bolj ali manj nesprejemljivo« (Van Eemeren in Grootendorst: v Žagar 2000: 429), pri čemer argumente razumemo kot »dejstva, ki podpirajo določene trditve oziroma sklepe« (Žagar 2000: 432). Toda »argumentirati ne pomeni dokazovati trditve niti dokazovati logično veljavno sklepanje« (Schlamberger Brezar 1997: 107). Razliko med logično dedukcijo, kot jo poznamo iz filozofije, in argumentacijo, prikazujeta zglede [1] in [2]:

[1]
*Iz grozdja se dela vino.*²
Rebula je grozdje.
Iz rebule se torej dela vino.

[2]
Prihaja september. Torej bo trgatve.

Čeprav vsebujeta isti konektor, sporočili nista iste vrste. Pri zgledu [1] moramo iz logično veljavnega sklepanja obvezno zaključiti, da se iz rebule dela vino. Pri zgledu [2] pa nam splošno vedenje o svetu in interpretacija pomena iz prvega izreka omogočata zaključiti, da bo kmalu trgatve. Ta zaključek ni dokazan, ampak argumentiran. Dejstvo, da se bliža september, predstavlja relevanten razlog, ki nas napelje na trditve, da bo kmalu trgatve. Vsebina drugega izreka torej predstavlja zadosten razlog za zaključek *Torej bo trgatve*. »Argumentirati nam zato ne pomeni enako kot logično sklepati, ampak podati razloge za določen zaključek, ki ga izpeljemo s pomočjo argumenta« (prav tam). Ta pa ni odvisen samo od pomena konektorja, ki povezuje argumentativni niz (to je sosledje argumenta in sklepa), ampak tudi od sprejemnikove interpretacije odnosa, upovedenega s konektorjem, kar pa temelji na kulturno pogojenem vedenju za izpeljavo takih interpretacij (Schiffirin 1987: 202).³

¹ Argumentiranje izhaja iz retorike kot spretnosti prepričevanja, vendar velja, da ni vsako prepričevanje že tudi argumentiranje. Poleg logosa imamo v retoriki opraviti še z dvema prepričevalnima postopkoma, in sicer ethosom in pathosom, ki sta do logosa v enakovrednem razmerju. Ethos nam pomeni samopodoba, kot jo kažemo poslušalcem in za katero želimo, da jo poslušalci vidijo, čeprav se morebiti z našo samopodobo dejansko sploh ne pokriva, vendar je prilagojena cilju, ki ga želimo z njo pri poslušalcih doseči. Taka samopodoba je torej odvisna od poslušalstva in se glede nanj tudi spreminja. Pathos pa predstavlja vse tiste dejavnosti govornika, namen katerih je vplivati na čustva poslušalcev, ne oziraje se na logos. Namen teh dejavnosti je vzpostavitev take govorne samopodobe pri poslušalcih, kot jim najbolj ustreza (kot jim je najbolj všeč), kar pomeni, da se tako ethos kot pathos glede na želeni cilj od poslušalstva (poslušalca) do poslušalstva (poslušalca) razlikujeta. Pri argumentaciji pa moramo za razliko od retorike imeti na voljo eksplicitne sklepe in nedvoumna dejstva, ki te sklepe podpirajo, pri čemer to velja za vse poslušalce in vse govorce enako in se torej glede na želeni cilj in različne poslušalce ne spreminja (Žagar: 2000: 430–432). Če nimamo na razpolago dejstev oziroma zadostnega števila dejstev, ki bi naše sklepe podpirala, potem se govorniki zatečemo k prepričevanju, ki pa ga ne moremo imenovati argumentacija.

² Zgledi so zapisani z vnašalnim sistemom ZRCola, ki ga je na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU razvil dr. Peter Weiss.

³ Kulturno pogojeno oziroma kulturno specifično vedenje je pomemben dejavnik pri ustreznem argumentiranju v konverzaciji. Če to vedenje pri udeleženi v komunikaciji ni prekrivno, lahko pripelje do izpeljevanja različnih sklepov in posledično do nenamerne nerazumevanja med njimi. Kulturno pogojeno vedenje je, denimo, odvisno tudi od načina življenja na določenem geografskem območju. V Brdih ljudje na splošno september povezujejo s trgatvijo, za razliko od Ukev v Kanalski dolini, kjer ga povezujejo z vrnitvijo kmetov s paše iz visokih planin.

Argumentacija v vsakodnevni komunikaciji

Argumentacija oziroma prepričevanje s pomočjo argumentov je v vsakdanji komunikaciji zelo prisotno, čeprav se ga govorniki velikokrat niti ne zavedamo, in sicer zato, ker smo v spontani konverzaciji karseda ekonomični, to je, da tega, za kar predpostavljamo, da bo poslušalec iz svojega splošnega vedenja o svetu vedel, ne navajamo. V primeru [3] Mama: *Manca, ura je sedem*, Mančina mama navede samo argument (dejstvo, premiso), ki podpira sklep (zaključek, trditev) *Torej moraš vstati*. Čeprav sklepa eksplicitno ne navede, Manca s pomočjo maminega argumenta in njenega skupnega vedenja o tem, zakaj je potrebno vstati, izpelje sklep, da mora vstati, če hoče priti v šolo pravočasno.⁴

Da do argumentacije v diskurzu sploh pride, je potrebna nedvoumna identifikacija sklepov in argumentov, ki sklepe podpirajo (Žagar 2000: 432). Toda v spontanem govorjenem diskurzu je zaradi ekonomičnosti jezika velikokrat težko prepoznati, kaj je argument in kaj sklep.⁵ V zgledu [4] izrek *Zunaj dežuje* mami predstavlja argument za zaključek oziroma utemeljitev sklepa *Torej moram otroku obleči pelerino*. V zgledu [5] pa mami predstavljeni argument *Obleci mi pelerino* predstavlja zadosten razlog za sklep *Ko si oblečemo pelerino, dežuje. Torej zunaj dežuje*.

[4]
Manca: *Mama, zunaj dežuje. Obleci mi pelerino.*

[5]
Manca: *Mama, obleci mi pelerino. Zunaj dežuje.*

Da gre za argumentacijo, lahko govorniki pokažejo z uporabo diskurzivnih označevalcev, kot so: *vezniki ker, kajti, saj, zato, potemtakem*; členki *celo, nekaj, skoraj*, ter metabesedilni stavki *izhajajoč iz tega lahko sklepamo, glede na to lahko rečemo idr.* Ker v besedilu spremljajo argumentativni niz, jih lahko imenujemo argumentativni označevalci. Če ti v diskurzu niso prisotni, jih mora poslušalec s pravilno interpretacijo sporočenega inferirati (npr. zglede [4] in [5]).

Primeri argumentacije v narečnem diskurzu

V nadaljevanju nas zanima, kako poteka argumentacija v narečnem diskurzu. Po pregledu dveh zapisanih narečnih pogovorov iz Brd⁶ se je pokazalo, da so govorniki za argumentacijo uporabljali narečne diskurzivne označevalce *alora*⁷ 'torej', *sa* 'saj' in *ki* 'kajti'. V veliko primerih pa so argumentirali brez eksplicitnih kazalcev argumentacije. Ker je namen prispevka zgolj pokazati na argumentacijo v narečnem diskurzu, se v analizo, kateri so vsi kazalci argumentacije v tovrstnih besedilih in v kolikšni meri se posamezni kazalec med njimi uporablja, ne bomo spuščali, ampak se bomo zadovoljili le z nekaj zgledi, vzetimi iz dejanskih

⁴ Argumentiranje v konverzaciji lahko poteka tudi preko vloge, kot lahko vidimo v tem zgledu, kar pomeni, da govorec A navede argument, s pomočjo katerega govorec B izpelje sklep.

⁵ Kaj je v vlogi argumenta in kaj v vlogi sklepa je med drugim odvisno tudi od vsakokratnega situacijskega konteksta.

⁶ Gre za dva transkribirana narečna pogovora s skupaj 65.810 znaki. Govorniki so bili Alojz Markočič, Jožef Sirk (Pepi) in Stanko Pulec. Pri zapisu besedil je bila uporabljena slovenska nacionalna fonetična transkripcija, dopolnjena z drugimi znaki. Posamezni znaki pomenijo naslednje: ' – označuje naglasno mesto (*x'ri:p*); : – označuje dolžino glasu; ' – je t. i. pomenski oklepaj (*kad're:ja* 'stol'); ɛ, ə – označuje polglasnik; ɥ – označuje dvoustnični zaokroženi v (*ɥ'sa:k*, 'de:laɥ); x – označuje nezveneči mehkonobni pripornik ('*du:x* 'dolg'); ɣ, γ – označuje zveneči mehkonobni pripornik ('*ɣo:ra*); ... – označuje nedokončani izrek; /.../ – označuje nadaljevanje besedila; / – označuje tihi premor; əə – označuje zapolnjeni premor; * * – besede znotraj znakov * * pomenijo, da gre za prekrivajoči govor.

⁷ Prevzeta beseda iz italijanščine (*allora*) in furlanščine (*alora*) 'potem, torej'.

pogovorov. Pri vsakem zgledu je za lažje razumevanje naveden krajši besedilni kontekst, v opombah pa še prevod v knjižni jezik.

[6]
Kontekst: Danila (D.) Lojza (L.) sprašuje, kje je bil zaposlen.

L.: əə u 'za:dru:ɣi, /.../ u k'li:əti, na 'Do:brəvən /.../ 'To: smo na'ba:ɥjəl 'mo:št / 'pə:rvo, 'ne:, in 'po:tlə čə p'ro:stor jə z'ma:njku, 'pə:ršli ən sə ɣa pə'ja:l u ɣə'ri:cu, də smo 'mi:əl p'ro:stor, 'ne:. In kər jə blo 'vi:no, sən pa 'jə:st (nerazumljivo) 'xo:du po 'va:si x k'me:təm, 'du:ə pər'da: 'vi:no, 'du:ə 'ma: za pər'da:t in 'ti:st, kə 'mə:ɥ za pər'da:t, smo š'li: 'no:tər, smo poy'la:dli, 'ke:ro jə / in 'po:le səm obves'ti:ɥ k'li:ət u ɣə'ri:cu, də sa 'pə:ršli s kam'jo:nmi na 'du:əm. /.../ Sə'vi:ədə jəs sən 'mo:ɣu və'zi:ərət, əə nər'di:t 'ka:rte əl'di:ən, də 'po:le sə do'bi:l de'nai:r, 'ne:. Tə'ku:ə jə b'lu:ə.

D.: Ma 'po:le vi ste 'di:əlu 'ci:əlu 'li:əto 'ɣo:r u ɣ'ra:du u k'li:əti, ste 'mi:əu alora 'vi:no ənč'e:re:s?

L.: 'Ja:, jəs sən 'mə:ɥ 'vi:no, 'ci:əlu k'li:ət.

P.: ɣ'la:ɥni biɥ 'o:n, 'ne: /.../⁸

Dejstva, ki jih naniza Lojz: delal je v zadruzi, v kleti, nabavljal je mošt in vino, naročal je odvoz vina v Gorico in hodil h kmetom nakupovat vino, predstavljajo Danila dovolj argumentov za dva sklepa: da je Lojz delal v grajski kleti in da se je ukvarjal z vinom (ne pa npr. da je delal v zadružnih vinogradih kot veliko drugih Bricev). Pravilnost njenega zaključka potrjena tako Lojz kot Pepi z zadnjima izrekoma. Za izpeljavo sklepa *Potemtakem ste delali celo leto gor v gradu v kleti* je bilo poleg splošnega vedenja o svetu (*Če je imel opravka z vinom, je delal v vinski kleti*) potrebno tudi specifično vedenje (*Vinska klet se je nabajala v gradu*), ki je v tem primeru skupno (večinoma) samo prebivalcem tega geografskega območja in je zato geografsko oziroma kulturno specifično.

[7]
Kontekst: Pepi (P.) odgovarja na vprašanje, kam je bil vpoklican kot vojak.

P.: U Sar'de:nju. 'Po:le / dəvətəntridə'se:tya 'li:əta / u 'A:jduščnu, z 'A:jduščne mid'ru:s Slo've:nci smo š'li: oku'pi:ərət *Slo've:nce*

L.: *Slo've:nju*

P.: 'Ja:.

L.: Jugos'la:vju.

P.: Jugos'la:vju an u Jugos'la:vji sən 'bi:ɥ u Čər'no:mlju, Čərvi... Met'li:ka. In ot 'tə:n s nəs pob'ra:l ɥ'si:x Slo've:ncu, kər nəs jə b'lu:ə 'tə:m na kam'jo:n ən 'do:l u I'ta:lju ən 'do:l u I'ta:lju sa nəs zde'li:l 'a:dnix 'to:, po 'mi:əstix, 'a:dnix... (prekinitiv)

D.: Batal'jo:n špe'ča:le a'lo:ra?

P.: 'Ja:, ben 'ja:, batal'jo:n špe'ča:le.⁹

Dejstvi, da je bil Pepi kot italijanski vojak leta 1939 s slovenskega ozemlja (pod italijansko zasedbo) premeščen nižje v Italijo ter da so jih razdelili po posameznih krajih, predstavlja

⁸ L.: əə v zadruzi /.../ v kleti, na Dobrovem. Tu smo nabavljali mošt / najprej, ne, in potem če je zmanjkalo prostor, so prišli in ga odpeljali v Gorico, da smo imeli prostor, ne. In ko je bilo pa vino, sem jaz hodil h kmetom po vasi, kdo proda, kdo ima za prodati in tisti, ki je imel za prodati, smo šli noter, smo pogledali, katero je / in potem sem obvestil klet v Gorici, da so prišli s kamionom na dom /.../ Seveda sem jaz moral obvestiti, əə narediti papirje, da so potem dobili denar, ne. Tako je bilo. D.: Potemtakem ste vi delali vse leto gor v gradu v kleti, ste torej skrbeli za vino? L.: Ja, jaz sem imel vino, celo klet. P.: Glavni je bil on, ne.

⁹ P.: Na Sardinijo. Potem / devetintridesetega leta / v Ajdovščino, iz Ajdovščine smo šli mi Slovenci okupirat Slovence L.: Slovenijo P.: Ja. L.: Jugoslavijo. P.: Jugoslavijo in v Jugoslaviji sem bil v Črnomlju, Červi... Metliki. In od tam so pobrali vse Slovence, kar nas je bilo tam, na kamion in dol v Italijo in dol v Italiji so nas razdelili enih sem, po mestih, enih (prekinitiv) D.: Posebni bataljon torej? P.: Ja, torej ja, posebni bataljon.

Danili zadosten argument za sklep, da je pripadal posebnemu odredu, t. i. »battaglione speciale«, v katerega je italijanska vojska premestila slovenske vojake. Pepi pravilnost Danilinega sklepa potrди v zadnjem izreku. Tudi v tem primeru je bilo za ustrezno argumentacijo potrebno kulturno specifično védenje, to je, da italijanska vojska slovenskim vojakom ni zaupala, zato jih je s slovenskega ozemlja umaknila, mnoge celo na Sicilijo in Sardinijo, ter jih tam razmestila v posebne odrede, ki jim je bila odvzeta možnost bojevanja in so jim bila naložena druga dela, npr. delo v gozdu, pomoč na kmetijah, v pekarnah ipd.

[8]

Kontekst : Pepi govori o tem, kako se je s skupino Slovencev po kapitulaciji Italije z juga Italije peš vračal proti domu. Na poti so na neki kmetiji ukradli petelina, ga ubili in si skuhali juho.

P.: /.../ an 'lu:əžmo 'ku:xət, s'ku:xu si d'vi:ə 'u:ri 'ca:jta, smo po'jə:dli 'ti:stu 'žu:pu, 'ne:, an smo 'mi:sənli, də 'bo:mo 'jə:dli 'ti:ste mə'su:ə. / 'Bi:u 'tə:rt. D'ru:yi 'da:n ja 'lu:əžmo na'za:j 'ku:xət, d'ru:yi 'da:n ja b'lu:ə pa ku žə'li:əzo. Jə 'mo:yu 'mi:ət nix s'tu:ə 'li:ət.
L., D.: (smeh)¹⁰

Govorcu izrek *Naslednji dan je bilo meso trdo kot železo* predstavlja argument za sklep (trditev) *Torej je moral petelin imeti 'biti star' sto let.* Argumentacija je v tem primeru implicitna, sprejemnik mora argumentativni veznik inferirati sam.

LITERATURA

- CAMERON, Deborah 2004³: *Working With Spoken Discourse*. London, Thousand Oaks, New Delhi: Sage Publications. 206 str.
- GUMPERZ John J. (1992⁷): *Discourse Strategies*. Studies in Interactional Sociolinguistics 1. Cambridge: Cambridge University Press. 225 str.
- KUNST Gnamuš, Olga; NIDORFER Šiškovič, Mojca; SCHLAMBERGER Brezar, Mojca 1997: *Posrednost in argumentacija v govoru. F(p) – T(r). Zgradba stavka med informacijo, argumentacijo in konverzacijo*. Ljubljana: Pedagoški inštitut, Center za diskurzivne študije. 134 str.
- LEVINSON, Stephen C. 2003¹⁵: *Pragmatics*. Cambridge Textbooks in Linguistics. Cambridge, London, New York: Cambridge University Press. 420 str.
- SCHIFFRIN, Deborah 1987: *Discourse Markers*. Cambridge: Cambridge University Press. 364 str.
- SCHIFFRIN, Deborah 1994: *Approaches to Discourse*. Blackwell Textbooks in Linguistics 8. Oxford, Cambridge: Blackwell. 470 str.
- ŽAGAR, Ž. Igor 2000: Pragmatika in argumentacija. Dodatno besedilo v: VERSCHUEREN, Jef.: *Razumeti pragmatiko*, (Rdeča zbirka). Ljubljana: Založba /*cf., 2000. 427–462.

¹⁰ L.: /.../ in damo kuhat (tistega petelina- op. D. Z. K.), se je kuhal dve uri, smo pojedli tisto juho, ne, in smo mislili, da bomo jedli meso. / Je bil trd. Drugi dan ga damo spet kuhat. Drugi dan pa je bil trd kot železo. Je moral biti star kakih sto let. L., D.: (smeh).

POROČILO O DELU RAZISKOVALNE POSTAJE ZRC SAZU V NOVI GORICI ZA LETO 2006¹

Personalni sestav

V letu 2006 so raziskovalno delo na novogoriški postaji ZRC SAZU opravljali: dr. **Danila Zuljan Kumar** za Inštitut za slovenski jezik Frana Ramovša, mlada raziskovalka **Neva Makuc** za Zgodovinski inštitut Milka Kosa, mlade raziskovalke **Katja Jerman**, **Špela Ledinek Lozej** in mag. **Vesna Ličer** (od 20. 2. 2006 na porodniškem dopustu) za Inštitut za slovensko narodopisje, **Jasna Fakin Bajec** (od 1. 6. 2006 na porodniškem dopustu) za Filozofski inštitut. Zunanja sodelavka je bila univ. dipl. bibliotekarka in absolventka zgodovine **Petra Kolenc**. Postajo je vodil dr. **Branko Marušič**, znanstveni svetnik ZRC SAZU v pokojju.

Doktorski študij

Mag. Danila Zuljan Kumar je 29. 3. 2006 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani uspešno zagovarjala svojo doktorsko disertacijo z naslovom *Govorjena briška narečna besedila z vidika besedilne skladnje*. 25. 4. 2006 je bila promovirana v doktorico znanosti. 9. 6. 2006 pa je na senat Univerze v Novi Gorici naslovila prošnjo s potrebnimi dokazili za habilitacijo.

Doktorski študij opravljajo:

- Jasna Fakin Bajec z nalogo *Kulturna dediščina med tradicijo in inovacijo na Krasu* (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, mentor prof. dr. Janez Bogataj);
- Katja Jerman z nalogo *Dve Gorici eno mesto? Konstrukcija urbanega* (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, mentor prof. dr. Božidar Jezernik);
- Špela Ledinek Lozej z nalogo *Stanovanjska kultura v Vipavski dolini* (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, mentor prof. dr. Vito Hazler);
- Mag. Vesna Ličer z nalogo *Etnološke raziskave na Goriškem* (Univerza v Novi Gorici, Fakulteta za podiplomski študij, mentorja doc. dr. Naško Križnar, prof. dr. Oto Luthar);
- Neva Makuc z nalogo *Furlanska historiografija in slovenska zgodovina* (Univerza v Ljubljani, Filozofska fakulteta, mentor prof. dr. Peter Štih).

Predavanja, referati in drugi javni nastopi

Slovenija:

- 25. 1. 2006: predavanje Katje Jerman *Promenada v Ljubljani* v Muzeju novejšje zgodovine v Ljubljani.
- 24. – 25. 2. 2006: predavanje Danile Zuljan Kumar *Ponovitev kot potrditev in konverzacijski duet* na Dialektološkem simpoziju v Mariboru.
- 10. 5. 2006: predavanje Branka Marušiča *Odmevi ruske kulture na Goriškem do prve svetovne vojne* ob dnevu ruske kulture v Novi Gorici.
- 25. – 26. 5. 2006: referat Katje Jerman *Nova Gorica – mesto na meji* na Posvetu o vzporednicah med slovensko in hrvaško etnologijo (Mesto in trg na meji) na Kozjanskem.
- 13. 7. 2006: predavanje Katje Jerman *Promenada v Ljubljani* v okviru Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture na Filozofski fakulteti v Ljubljani.
- 25. 8. 2006: referat Branka Marušiča *Slovene-Italian cohabitation along the north-eastern Adriatic* na Srečanju mladih Čedajske listine v Kanalu (prebrala Špela Ledinek Lozej).

¹ Poročilo o delu Raziskovalne postaje ZRC SAZU v Novi Gorici v letu 2006 je nepopolno. Dokončno obliko bo mogoče sestaviti, ko bo leto 2006 pri kraju.